

Άρειος Πάγος 301/1977, τμ. Β'

Πηγή: ΝοΒ 25/77 σελ. 1323, Δ.Ε.Ν. 33/77 σελ. 586

Περίληψη: Αποτελεί εργατικό ατύχημα ο θάνατος εργάτου ή υπαλλήλου, εάν είναι αποτέλεσμα εκτάκτου και αιφνιδίας επενεργίας εξωτερικού αιτίου εμφανισθέντος εν τη εκτελέσει ή εξ αφορμής της εργασίας και ασχέτου προς την σύστασιν του οργανισμού του θανόντος και προς την βαθμιαία και προοδευτική εξασθένησιν αυτού, λόγω των δυσμενών επαγγελματικών όρων. - Δεν αποτελεί εργατικό ατύχημα το εκ προθέσεως του παθόντος προκληθέν, εκτός αν ο παθών ενήργησεν ευρισκόμενος εις κατάστασιν αφαιρούσαν την προς καταλογισμόν ικανότητα, ούτε ο πνιγμός μεθ' εκουσίαν πτώσιν εις την θάλασσαν ναυτικού επιδιώκοντος είτε να αυτοκτονήσει είτε να φθάση εις την πλησιεστέραν ακτήν.

Απόφαση Δικαστηρίου

Εισηγητής: Π. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Δικηγόροι: Γ. Παυλάκης, Β. Νομικός

Κατά το άρθρον 1 του διά του ΒΔ της 24/7-25/8/20 κωδικοποιηθέντος και διά του άρθρου 38 του Εισαγωγικού Νόμου του ΑΚ διατηρηθέντος εν ισχύϊ και μετά την έναρξιν της ισχύος του Κώδικος τούτου, Ν. 551/14, ως ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος θεωρείται και ο θάνατος του εργάτου ή υπαλλήλου των εν άρθρ. 2 του Δ/τος τούτου αναφερομένων εργασιών και επιχειρήσεων, εις ας ρητώς περιλαμβάνονται αι της μεταφοράς δι' ύδατος, εάν είναι αποτέλεσμα εκτάκτου και αιφνιδίας επενεργίας εξωτερικού αιτίου, ασχέτου μεν προς την σύστασιν του οργανισμού του παθόντος και προς την βαθμιαία και προοδευτική εξασθένησιν και φθοράν αυτού, ως εκ της φύσεως και του είδους της εργασίας και των συμφύτων προς αυτήν δυσμενών επαγγελματικών όρων, συνδεομένου όμως με την εργασίαν ταύτην, ως εκ της εμφανίσεώς του εν τη εκτελέσει ή εξ αφορμής αυτής, υπό την αυτονόητον προϋπόθεσιν ότι τούτο θα είναι, εν όψει των εκάστοτε συντρεχόντων περιστατικών, η πρόσφορος αιτία της επελεύσεως του θανάτου. Της τοιαύτης όμως εννοίας του εργατικού ατυχήματος ρητώς, κατά το ρηθέν άρθρον 1, εξαιρείται η περίπτωση καθ' ην προεκάλεσεν ο παθών εκ προθέσεως το επελθόν ατύχημα, τούθ' όπερ συμβαίνει όταν τούτο προεκλήθη εκ πράξεώς του στρεφόμενης αμέσως κατά του εαυτού του, εκτός αν την σχούσαν το αποτέλεσμα τούτο πράξιν ενήργησεν ο παθών τελών εν καταστάσει αφαιρούση την προς καταλογισμόν αυτώ της πράξεως ταύτης ικανότητα και προκληθείση εξ αιφνιδίου εξωτερικού γεγονότος και επομένως και εκ προκυψασών εξαιρετικώς δυσμενών συνθηκών κατά την εκτέλεσιν της εργασίας του ή εξ αφορμής αυτής.

Το Εφετείον εδέχθη ότι ο 18ετής υιός της αναιρεσειούσης καταγόμενος εξ ορεινού χωρίου της Ροδόπης και ναυτολογηθείς διά πρώτην φοράν ως ναυτικός και δη ως βοηθός μαγείρου, την 23.10.70, επί του υπό Ελληνικήν σημαίαν πλοίου της αναιρεσιβλήτου, την 6.12.70, ότε το πλοίον τούτο ευρίσκετο εν πλω εν τω Ινδικώ Ωκεανώ, μετά την κατά την 19ην ώραν λήξιν της εργασίας του, απεσύρθη εις το θαλαμίσκον του, όπου εθεάθη περί την 19.30 ώραν ασχολούμενος με την καθαριότητα τούτου, ότι περί την 19.45 ώραν ανεζητήθη και δεν ανευρέθη παρά τας εν τω πλοίω και τη ελαφρώς τεταραγμένη, ουχί δε κυματώδει, θαλάσση ερεύνας και ότι η εξαφάνισίς του οφείλεται εις το ότι πάσχων εξ εντόνου μελαγχολίας και υποφέρων εκ ναυτίας, εις στιγμήν παροξυσμού, ερρίφθη εις την θάλασσαν διά να αυτοκτονήσει ή διότι ενόμιζεν ότι πίπτων εις ταύτην, μετά του φερομένου παρ' αυτού σωσιβίου, ηδύνατο να φθάση εις τυχόν ευρισκομένην πλησίον ακτήν.

Περαιτέρω το Εφετείον απέκλεισεν εκ του πράγματος ότι η μελαγχολία και η εκ της ελαφρώς τεταραγμένης θαλάσσης ναυτία του εξαφανισθέντος προέκυψαν εξ εξαιρετικώς δυσμενών συνθηκών εκτελέσεως της εργασίας του και εν γένει εξ αιφνιδίου εξωτερικού γεγονότος.

Μετά ταύτα δε το Εφετείον εξηφάνισε την δεχθείσαν την περί αποζημιώσεως, λόγω εργατικού ατυχήματος αγωγήν της αναιρεσειούσης πρωτόδικον απόφασιν και απέρριψε την αγωγήν ταύτην. Ταύτα αποφηνάμενον το Εφετείον διά της πλήρους, σαφούς και μη ούσης αντιφατικής αιτιολογίας του, δεν παρεβίασεν ευθέως ή εκ πλαγίου την ρηθείσαν διάταξιν του άρθρου 1 του Ν. 551/14(1).

(1) Επικυρόι την 7632/74 Εφ. Αθηνών.